

doi: 10.33842/22195203-2026-36-137-279-284

УДК 378.016:78.09:[37.091.12.011.3-051

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО ВИКОНАВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Тамара Скорик

<https://orcid.org/0000-0002-1442-6024>*Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка*

У статті проаналізовано зміст та важливість інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва до професійної діяльності, як необхідної складової успішної професійної самореалізації; визначено методологічні підходи, педагогічні принципи, педагогічні умови реалізації інструментально-виконавської підготовки у закладах вищої освіти. Запропоновано комплексний підхід до інструментально-виконавської підготовки як цілісної системи, що включає комплекс методологічних підходів, принципів навчання, педагогічних умов та психологічних чинників, які в сукупності забезпечують ефективність професійної підготовки у ЗВО.

Ключові слова: інструментально-виконавська підготовка; майбутній учитель музичного мистецтва; комплексний підхід; принципи навчання; педагогічні умови; саморегуляція; емоційна стійкість.

Skoryk Tamara. A comprehensive approach to the performance training of future music teachers.

The purpose of the article is to justify a comprehensive approach to instrumental and performance training for future music teachers, which will determine the success of their professional activity. The article analyses the content and importance of instrumental and performance training for future music teachers in their professional activity as a necessary component of successful professional self-realisation. Methodological approaches, pedagogical principles, and pedagogical conditions for the implementation of instrumental and performance training in higher education institutions are identified; methods and techniques that will ensure the development of musical and performance competencies in accordance with the learning objectives are specified. The importance of self-regulation and emotional stability in the process of public performance is substantiated; it is determined that the proposed comprehensive approach to instrumental performance training is consistent with the humanistic paradigm of arts education and modern methodological principles of training music teachers.

Research methods. The article uses general scientific methods of a theoretical nature: theoretical analysis of regulatory and legal documents, psychological, pedagogical, and scientific and methodological literature; comparative analysis of approaches to the interpretation of instrumental and performance training; systematisation and generalisation of methodological approaches to the essence and content aspects of instrumental and performance activities.

Scientific novelty. A comprehensive approach to instrumental and performance training as an integrated structure is proposed, including a set of methodological approaches, teaching principles, pedagogical conditions and psychological factors that ensure the effectiveness of professional training in higher education institutions.

Based on a comprehensive approach, the creation of appropriate pedagogical conditions and the consideration of approaches and principles in the process of instrumental training of future music teachers, the effectiveness of the process of preparing for musical performance will be ensured, as will the further self-development of teachers and their self-realisation in the profession.

Keywords: instrumental performance training; future music teacher; comprehensive approach; teaching principles; pedagogical conditions; self-regulation; emotional stability.

Постановка проблеми. Освітньо-професійні програми підготовки вчителя музичного мистецтва у закладах вищої освіти базуються на нормативно-правових та законодавчих актах: Законах України «Про освіту» та «Про вищу освіту», Національній рамці кваліфікацій, Професійному стандарті «Вчитель закладу загальної середньої освіти», «Концепції розвитку педагогічної освіти». Визначені у Професійному стандарті «Вчитель закладу загальної середньої освіти» (Професійний стандарт, 2024) компетентності та трудові функції зумовлюють зміст, завдання, предметну область, компетентності та програмні результати

навчанняв ОПІ підготовки вчителя закладу загальної середньої освіти за предметними спеціальностями у ЗВО.

Важливою складовою в освітніх програмах підготовки вчителя музичного мистецтва є формування компетентностей успішної інструментально-виконавської діяльності, які забезпечують здатність вчителя технічно досконало та емоційно виразно інтерпретувати музичні образи, взаємодіяти з учнівською аудиторією за допомогою мови музичного мистецтва, розвивати їхні музичні смаки та уподобання.

Інструментально-виконавська діяльність вчителя музичного мистецтва є одним із

показників професіоналізму та необхідною умовою його успішної педагогічної діяльності, оскільки вчитель постійно демонструє на уроці музичного мистецтва виконавську майстерність, що створює особливу атмосферу мистецької взаємодії у тріаді композитор – вчитель – учні, впливає на сприймання та естетичне оцінювання музичних творів учнями, а також сприяє формуванню музично-слухацької культури учнів у цілому.

Проблема інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва зумовлена протиріччями між необхідністю здійснення такої підготовки та відсутністю мотивації у здобувачів ВО до діяльності музиканта-виконавця; між наданням пріоритету у виконавській підготовці технічній та художньо-інтерпретаційній складових і відсутністю роботи над сценічним образом та подоланням сценічного хвилювання; між репертуарними вимогами освітніх програм і відсутністю відповідної музичної підготовки вступників тощо.

Вирішення означених протиріч лежить у площині комплексного підходу до організації та здійснення інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва із врахуванням всіх взаємопов'язаних компонентів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У наукових дослідженнях С. Горбенко, Н. Гузій, О. Олексюк, О. Лобової, Л. Масол, Г. Ніколаї, Г. Падалки, Т. Пляченко, А. Растрігіної, О. Щолокової, О. Рудницької та ін. розглядалися різні аспекти музично-педагогічної підготовки майбутніх учителів: підходи, принципи, педагогічні умови та методи музичної освіти; особливості та механізми музично-творчої діяльності вчителя тощо. Науковці досліджують проблеми та перспективи вдосконалення фахової інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, зокрема: культурно-освітній потенціал підготовки в аспекті формування професійної культури майбутніх педагогів-музикантів (Олійник, 2021); складники музично-виконавської майстерності як вищого рівня засвоєних умінь, навичок та інтерпретаторської творчості (Іщенко, 2017); сутність музично-виконавського мистецтва як системного утворення, що поєднує весь музичний інструментарій відтворення музики та носії інформації (Глушук, 2016).

Сучасні підходи до виконавської підготовки майбутнього вчителя зосереджені на пошуку шляхів використання інноваційних технологій у навчанні. Зокрема, використання тренінгових технологій в інструментально-виконавській

підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва, на думку В. Міщанчук (2023), є інструментом активного навчання, розвитку творчих здібностей, самовдосконалення та самореалізації в практичній діяльності.

Отже, констатуємо значний інтерес науковців до різних аспектів музично-виконавської діяльності, вважаємо за необхідне зосередити увагу на обґрунтуванні комплексного підходу до інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, як важливого складника їхньої успішної професійної діяльності.

Формулювання цілей статті. Мета статті – обґрунтування комплексного підходу до інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, що сприятиме успішній професійній діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інструментально-виконавська підготовка майбутнього вчителя музичного мистецтва у закладі вищої освіти здійснюється в процесі вивчення таких освітніх компонентів, як основний музичний інструмент, додатковий музичний інструмент, концертмейстерський клас та інструментально-ансамблевий клас. Виконавська діяльність вимагає особливої концентрації уваги, уваги, слухових і моторних процесів. Втілення художнього образу під час інтерпретації постає як акт співтворчості та комунікації з автором музичного твору, що передбачає розкриття його задуму через змістові символи музичної мови та їх відтворення у звуковому й емоційному контекстах. Важливим аспектом є врахування індивідуальних інтересів та смаків студента під час вибору репертуару. Тож здобувачам пропонується самостійно обрати один із творів інструментальної програми відповідно до власних уподобань. Це сприяє збереженню інтересу до навчального матеріалу, збалансуванню зовнішніх та внутрішніх мотивів інструментально-виконавської діяльності, задовольняє особисті музичні потреби та збагачує досвід виконання різнопланових за стилем, жанром, фактурою, технікою, музичною мовою інструментальних творів.

Інструментально-виконавська підготовка вчителя музичного мистецтва здійснюється із урахуванням методичних особливостей навчання мистецтва, використання методів відповідно до характеру художніх завдань (Г. Падалка, О. Рудницька): ознайомлення з матеріалом та створення художньо-психологічної установки; опрацювання творів через художнє вправляння та варіантну розробку; створення художніх образів як вищій рівень виконавської майстерності. У роботі над виконавською інтерпретацією музичних творів увага спрямовується на розвиток

усвідомленого прочитання, аналіз сутності твору, вивчення його «біографії», авторського стилю композитора й жанрових ознак, а також на художньо-виконавську виразність та вироблення власного виконавського стилю.

Отже, інструментально-виконавську підготовку можемо охарактеризувати як цілісний процес оволодіння технічними навичками гри та особистісно-художнього розвитку студента, що поєднує інтелектуальну, емоційну та творчу складові.

Комплексний підхід до інструментально-виконавської підготовки включає методологічні підходи, принципи, педагогічні умови та психологічну готовність здобувача, що утворюють відповідну модель якісної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва до професійної інструментально-виконавської діяльності. Комплексність створює умови для виявлення взаємозв'язків досліджуваного явища та врахування зовнішніх факторів впливу (або нівелювання випадкових), що надає об'єкту дослідження ознак системності та цілісності.

У дослідженнях інструментально-виконавської підготовки застосовують різні методологічні підходи: компетентнісний, культурологічний, синергетичний, трансдисциплінарний, суб'єкт-суб'єктний, праксеологічний тощо. Виділимо ті з них, що є найбільш актуальними в сьогодні. Зокрема, на думку І. Новосядли, метою компетентнісного підходу в інструментально-виконавській підготовці є обґрунтування концепції загальномузичного розвитку (художньої свідомості, світогляду, здібностей) майбутніх учителів (Новосядла, 2022). Діяльнісний підхід постає підґрунтям для виконавського зростання студентів-музикантів, оскільки виступає інтегративним чинником психічних і вольових функцій особистості (Холоденко, 2023). Особистісно орієнтований підхід базується на врахування індивідуальних типологічних характеристик, таких як емоційність, артистизм, емпатія, вольові зусилля, швидкість реакції тощо у процесі організації занять із музичного інструменту, підборі репертуару, виборі методів навчання тощо. Як зауважує В. Холоденко, особистісно орієнтований підхід сприяє самоактуалізації особистості, реалізації неповторності та унікальності у виконавській діяльності (Холоденко, 2023).

Хочемо зупинитись на х'ютагогічному підході, який науковцями визначається як новий підхід до організації навчання дорослих, враховуючи положення концепції самостійного навчання в умовах інформаційної епохи (Нікулочкіна, 2015). Із позиції цього підходу до саморозвитку особистості, у процесі

інструментально-виконавської підготовки викладач, виступаючи фасилітатором, пропонує освітній контент і навчальні матеріали, а студент самостійно обирає засоби та методи навчання, формує індивідуальну карту навчання, проектує власну освітню траєкторію, коригуючи виконавську програму, практику публічних виступів, систему оцінювання результатів своєї роботи тощо. Застосування підходів х'ютагогіки сприятиме досягненню успішності інструментально-виконавської підготовки та високій самоефективності майбутнього вчителя музичного мистецтва, оскільки детермінується індивідуально обґрунтованою траєкторією освітнього розвитку.

Таким чином, використання методологічних підходів у інструментально-виконавській підготовці дозволяє враховувати індивідуальні особливості студента та специфіку організації індивідуальної роботи над музичними творами, поєднати освітні вимоги та індивідуальну освітню траєкторію, забезпечивши найкращий результат та якість освітнього процесу.

Комплексний підхід також враховує фундаментальні принципи навчання: цілісності, системності, індивідуалізації та рефлексивності. Провідні принципи забезпечують єдність змісту, методів і форм навчання, а також спрямованість на розвиток художньої цілісності особистості. Це реалізується у процесі формування виконавського репертуару через поєднання творів різних стилів та національних шкіл. Принцип індивідуалізації передбачає збереження унікальної емоційно-оцінної реакції виконавця на музичний твір та його особистісного підходу до трактування образу, що забезпечує самобутність художнього результату під час публічного виступу. Використання принципу рефлексивності зумовлює співвіднесення змісту музичного твору та його художніх образів із життєвим досвідом і «Я-концепцією» виконавця, перенесення особистих емоційних переживань у площину музичної творчості та їхнє звукове втілення.

Комплексний підхід передбачає використання різних груп методів для досягнення результативності, створення необхідного художньо-психологічного налаштування на виконавську самопідготовку та опрацювання музичних творів. До таких методів передусім слід віднести художньо-творчі (практичні) методи, спрямовані на ознайомлення з матеріалом, опрацювання, створення повноцінного художнього образу та творчу інтерпретацію.

Зауважимо, що комплексний підхід цілком узгоджується з гуманістичною парадигмою мистецької освіти та сучасними методичними засадами підготовки вчителя, оскільки трактує

виконавство не лише як творчий процес, а й як шлях до самореалізації особистості. Зокрема, О. Олексюк аналізує діяльність музиканта-виконавця як творця нових цінностей, що узгоджується із визначенням інтерпретації як основного виду художньої діяльності, що включає не лише репродуктивне відтворення, а й вияв творчого ставлення до твору (Олексюк, 2006). Також інтерпретація музичних творів може розглядатись як процес самореалізації та актуалізації духовних сил, де індивідуальний досвід виконавця досягає рівня загальнолюдських цінностей. Виконавець усвідомлює власні психічні стани через музичні образи, виявляє свою суб'єктність через індивідуальну художню оцінку, розвиває креативність та артистичні здібності. Це дає можливість повною мірою реалізувати творчий потенціал і самовиразитися у виконавській діяльності.

Комплексний підхід до інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва може бути реалізований за сукупності відповідних педагогічних умов, що забезпечать ефективність цього процесу у ЗВО (Скорик, 2023):

- стимулювання мотивації студентів до виконавської діяльності, що передбачає акцентування на ролі мистецтва в житті людини, його впливі на емоційність, інтелект і критичне мислення, а також усвідомлення значущості виконавської практики для професійного становлення майбутнього педагога-музиканта;

- створення творчо-орієнтованого освітнього середовища, що базується на діалоговій стратегії спілкування та співпраці на паритетних засадах. Активна участь у фестивалях та проєктах реалізує принцип пріоритетності практичної діяльності й забезпечує «публічну демонстрацію мистецьких здобутків». Це постає потужним стимулом для професійного зростання студентів та формування їхньої виконавсько-творчої ідентичності;

- виконавський самоконтроль та саморегуляція, що передбачають опанування методів керування вольовими зусиллями, які необхідні для мобілізації внутрішньої енергії під час публічного виступу, подолання технічних труднощів та створення адекватного емоційного налаштування на художній образ музичного твору. Формування технічної впевненості виконавця та забезпечення оптимального психоемоційного комфорту є визначальними чинниками досягнення високої виконавської стійкості.

Водночас невід'ємною складовою комплексного підходу до інструментально-виконавської підготовки є психологічна готовність, що виступає ключовим показником емоційної стабільності музиканта в умовах

публічного виступу. У науковому дискурсі цей феномен розглядається як критерій виконавської надійності, що визначає здатність музиканта до саморегуляції та мінімізації деструктивного впливу сценічного хвилювання. Особливий інтерес складають результати досліджень Д. Юника, який розглядав виконавську надійність, як набуту музикантом інтегральну властивість, спрямовану на забезпечення ефективної та стабільної роботи всієї психофізіологічної системи інтерпретаційного апарату впродовж потрібного часу як у звичних, так і в екстремальних умовах діяльності (Юник, 2009, с. 15). Важливим показником надійності у концертному виступі, як зазначає дослідник, є безпомилковість виконання твору, а причинами помилок, за результатами проведеного дослідження, є недостатня саморегуляція (39%), недостатня підготовленість (29%), недостатня завадостійкість (21%), недостатня стабільність (11%). Тож, недостатній рівень саморегуляції сценічного стану під час публічного виступу та нездатність опанувати емоції у стресових ситуаціях залишаються найбільш поширеними проблемами в практиці сучасних музикантів-виконавців. Критеріями виконавської надійності, на думку Д. Юника, є досконалість підготовки концертної програми; міра здатності до саморегуляції виконавського процесу; ступінь сформованості завадостійкості (протидія зовнішнім та внутрішнім перешкодам) до надмірної дії стресорів (Юник, 2009, с. 25). Також науковець підкреслює важливість емоційного стану музиканта перед концертом і впродовж нього, позаяк це відіграє провідну роль у корекції виконавських дій студентів-музикантів (Юник, 2009, с. 136 – 137).

Особливий інтерес складає аналіз структури самоконтролю музиканта-виконавця, яка має три рівні й визначає причинно-наслідкові зв'язки успішності або неуспішності його публічних виступів (Смирнова, 2021). Як зазначає Т. Смирнова, успішний музикант у процесі самоконтролю слідкує за цілісним процесом виконання і його еталоном. Цей процес передбачає поєднання декількох складників: безперервності та цілісності виконавської діяльності, точності технічних дій (зокрема метро-ритмічної чіткості), слухо-моторних уявлень та дотримання авторських вказівок, а також функціонування каналів прямого й зворотного зв'язку як запоруки завершеності виконання. В той же час важливу роль відіграє емоційна реактивність виконавця, оскільки її високий рівень виявляється у афектації передачі емоційного змісту, змінах темпу і метро-ритму на фоні хвилювання, тоді як низька емоційна реактивність проявляється у слабкому вияві

емоційності передачі художнього образу музичного твору, що знижує його виразність (Смирнова, 2021, с. 135–142).

Отже, науковці акцентують увагу на емоційній стійкості музикантів-виконавців в умовах публічного виступу. Зазначена проблема постає суттєвим бар'єром на шляху до успішної музично-педагогічної діяльності вчителя та потребує системної роботи в процесі інструментальної підготовки у ЗВО.

Зокрема, закріпленню механізмів виконавської інтерпретації під час виходу на сцену сприяє рефлексивна бесіда. Її завданням є об'єктивна самооцінка студентом результатів власної діяльності та визначення стратегій подолання виявлених недоліків у виконавстві. Постійний аналіз якості власного виконання, коригування та визначення доцільності виражальних засобів для втілення художнього образу, зіставлення власної оцінки з думкою інших (викладачів, слухачів) уможливають формування адекватної самооцінки та позитивного ставлення до публічного виступу. Особливу увагу слід надати формуванню здатності до усвідомлення та подолання внутрішніх причин ускладнень (занижена самооцінка, невпевненість у собі, нездатність керувати внутрішнім самопочуттям), що призводять до зниження якості публічного виступу. Для нівелювання зазначених деструктивних чинників варто впроваджувати метод ментальної репетиції, що передбачає цілісне уявне моделювання публічного виступу та його емоційне «проживання» ще до виходу на сцену. У процесі саморегуляції емоційного стану, подолання хвилювання та вироблення позитивного налаштування на публічний виступ студентам необхідно опанувати спеціальні прийоми роботи над собою: аутотренінг,

самонавіювання, самопідбадьорення, методи самоконтролю, заспокійливі дихальні вправи, а також техніки концентрації та візуалізації образів.

Висновки. Таким чином, комплексний підхід до інструментально-виконавської підготовки – це синергія професійної музичної освіти, психологічної підтримки та внутрішньоособистісного становлення, де розвиток технічних можливостей музиканта-виконавця нерозривно пов'язаний із його зростанням як творчої та культурно освіченої особистості. Запропонований підхід створює фундамент для формування цілісної творчої особистості майбутнього вчителя, здатного до створення авторських мистецьких інтерпретацій, самовираження та самоактуалізації у виконавській діяльності, що є кінцевою метою гуманістичної мистецької освіти.

Інструментально-виконавська підготовка посідає вагомe місце в структурі професійної діяльності вчителя музичного мистецтва, тож у закладах вищої освіти мають бути створені належні передумови для формування високого виконавського рівня здобувачів. Відтак, реалізація комплексного підходу до інструментально-виконавської підготовки забезпечить ефективність та результативність означеного процесу та стане запорукою подальшої професійної самореалізації майбутнього фахівця.

Подальшого обґрунтування та апробації потребує цілісна модель інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва відповідно до стандартів вищої освіти, а також пошук шляхів удосконалення такої підготовки у єдності методичної, виконавсько-практичної, психологічної та наукової складових.

Список використаних джерел

- Глуцук Т. В. Музично-виконавське мистецтво як об'єкт дослідження українського мистецтвознавства. *Культура і сучасність*. 2016. № 1. С. 87–91. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-0285.1.2016.148408>
- Іщенко О. Музично-виконавська майстерність майбутніх викладачів мистецьких дисциплін: зміст, завдання, значення. *Актуальні проблеми музичної освіти: історія, сьогодення і майбутнє* : збірник матеріалів Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. Херсон: МПП Видавництво «ІТ», 2017. С. 140–145.
- Міщанчук В. Використання тренінгових технологій в інструментально-виконавській підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва. *Актуальні проблеми мистецької педагогіки*. 2023. Вип. 2 (3). С. 38–42. DOI: <https://doi.org/10.24195/artstudies.2023-2.7>
- Нікулочкіна О. В. Х'ютагогіка як учіння про самоосвіту: сучасні інформаційно-комунікаційні технології супроводу. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2015. Вип. 41. С. 231–236.
- Новосядла І. Компетентнісний підхід в інструментально-виконавській підготовці майбутніх вчителів музики. *SWorldJournal*. 2022. Вип. 6 (11-06). С. 86–88. DOI: <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2022-11-06-124>
- Олексюк О. М. Музична педагогіка : навч. посіб. Київ: КНУКіМ, 2006. 188 с.
- Олійник Т., Умрихіна О. Інструментально-виконавська підготовка студентів музично-педагогічного профілю та її культурно-освітній потенціал: теоретико-практичний аспект. *Проблеми підготовки сучасного вчителя* : зб. наук. пр. 2021. Вип. 1 (23). С. 108–115. DOI: [10.31499/2307-4914.1\(23\).2021.232795](https://doi.org/10.31499/2307-4914.1(23).2021.232795)
- Про затвердження професійного стандарту «Вчитель закладу загальної середньої освіти» : Наказ Міністерства освіти і науки України від 29.08.2024 р. 2024. URL: <https://mon.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennia-profesiinoho-standartu-vchytel-zakladu-zahalnoi-serednoi-osvity>
- Скорик Т. Підготовка майбутнього педагога-музиканта до успішної виконавської діяльності. *Педагогіка мистецтва для збереження і розвитку психічного і фізичного здоров'я та культурного зростання особистості впродовж життя* :

- матеріали Міжнар. міждисциплінарної наук.-практ. конф. м. Запоріжжя, 1-2 грудня 2023 року / за заг. ред. Н. А. Сегеди. Запоріжжя : МДПУ імені Богдана Хмельницького, 2023. С. 137–140.
- Смирнова Т. А. Музична педагогіка і психологія вищої школи : навч. посіб. Харків : Лідер, 2021. 180 с.
- Холоденко В. О. Методологічні підходи до формування виконавської компетентності педагога-музиканта. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова*. Серія 14. Теорія і методика мистецької світи. 2023. Вип. 30. С. 58–67. URL: <https://enpuirb.udu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/0c9f6ec7-befb-443f-9acd-d7f9052371a2/content>
- Юник Д. Г. Виконавська надійність музиканта: зміст, структура і методика формування : монографія. Київ : ДАКККиМ, 2009. 338 с.

References

- Hlushchuk, T. V. (2016). Musical performance art as an object of research in Ukrainian art studies. *Culture and Contemporaneity*, 1, 87–91. <https://doi.org/10.32461/2226-0285.1.2016.148408>
- Ischenko, O. (2017). Musical performance mastery of future teachers of artistic disciplines: Content, tasks, and significance. In *Current issues of music education: History, present and future* (pp. 140–145). Kherson: IT Publishing.
- Kholodenko, V. O. (2023). Methodological approaches to the formation of performance competence of a music teacher. *Scientific Journal of Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University. Series 14: Theory and Methods of Art Education*, 30, 58–67. Retrieved from <https://enpuirb.udu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/0c9f6ec7-befb-443f-9acd-d7f9052371a2/content>
- Mishchanchuk, V. (2023). Use of training technologies in instrumental performance training of future music teachers. *Current Issues of Art Pedagogy*, 2(3), 38–42. <https://doi.org/10.24195/artstudies.2023-2.7>
- Nikulochkina, O. V. (2015). Heutagogy as a doctrine of self-education: Modern information and communication technologies of support. *Pedagogy of Creative Personality Formation in Higher and Secondary Schools*, 41, 231–236.
- Novosiadla, I. (2022). Competency-based approach in instrumental performance training of future music teachers. *SWorldJournal*, 6(11-06), 86–88. <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2022-11-06-124>
- Oleksiuk, O. M. (2006). *Music pedagogy*. Kyiv National University of Culture and Arts.
- Oliinyk, T., & Umrykhina, O. (2021). Instrumental performance training of students of music-pedagogical profile and its cultural and educational potential: Theoretical and practical aspect. *Problems of Modern Teacher Training*, 1(23), 108–115. [https://doi.org/10.31499/2307-4914.1\(23\).2021.232795](https://doi.org/10.31499/2307-4914.1(23).2021.232795)
- Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine. (2024). On approval of the professional standard “Teacher of general secondary education institution”. Retrieved from <https://mon.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennia-profesiinoho-standartu-vchytel-zakladu-zahalnoi-serednoi-osvity>
- Skoryk, T. (2023). Training of a future teacher-musician for successful performance activity. In N. A. Sehedra (Ed.), *Art pedagogy for preservation and development of mental and physical health and cultural growth of personality throughout life* (pp. 137–140). Zaporizhzhia: Bogdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University.
- Smurnova, T. A. (2021). *Music pedagogy and psychology of higher education*. Lider.
- Yunyk, D. H. (2009). *Performance reliability of a musician: Content, structure, and methods of formation*. DAKKКиМ.

Відомості про автора:

Скорик Тамара Володимирівна

tamskorik@ukr.net

Національний університет

«Чернігівський колегіум» імені Т. Шевченка

вул. Гетьмана Полуботка, 53, м. Чернігів

Чернігівська обл., 14000, Україна

Information about the author:

Skoryk Tamara Volodymyrivna

tamskorik@ukr.net

T. H. Shevchenko National University

«Chernihiv Collegium»

53 Hetmana Polubotka St., Chernihiv

Chernihiv region, 14000, Ukraine

Матеріал надійшов до редакції 02. 02. 2026 р.

Прийнято до друку 14. 03. 2026 р.

Received at the editorial office 02. 02. 2026.

Accepted for publishing 14. 03. 2026.